

De Himmelrika är mycket små storheter (Matt 5:19-20)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Vad menas med att vi är "små storheter"?

{biblink}Matt 28:20, Jak 2:10, Psalt 118:19, Joh 3:5 {/biblink}

är mycket små storheter (5:19-20) Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket. Jag säger er att om inte er rättfärdighet Överträffar de skriftlärdas och fariséernas, så kommer ni inte in i himmelriket. Bön: Kom, helige Ande, och ge mig kärlek och vördnad för Guds ord. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.

Det finns en vital förbindelse mellan BUDEN och HIMMELRIKET. Den som ringaktar buden skall aktas ringa i himmelriket.

Den som högaktar buden skall aktas högt i himmelriket.

Men en hög uppskattning är inte nog. Det gäller att handla efter vad Gud har sagt i sitt ord och undervisa andra om det.

Varje bud är viktigt, ty de är Herrens bud. Att upphäva dem är att förakta Gud, som givit oss dem. Vi liknade förut Guds lag vid ett kärl (avsnitt 15). Det kärlet flyttar in i oss. Gud lägger den i vårt bröst (Jer 31:33) och han låter Anden komma i vårt bröst (Hes 36:27). Kärlet - vår inre bågare - fylls av kärlek. Vi blir fyllda av Jesu fullhet. Han låter min bågare flöda över (Psalt 23:5). Han fyller mig med Andens olja. Jag får en inre drivkraft att leva efter vad Gud har sagt. Men vad händer, när jag tar bort något av det som Gud har sagt? Då går det hål i bågaren och oljan rinner ut. Oljan skulle göra mig brinnande i anden (Rom 12:11). Men när oljan rinner ut, rinner kraften ut. Och olja som läcker luktar illa. Det kanske inte är så underligt att människor omkring mig rynkar på näsan ibland. Jag säger er att om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariséernas, så kommer ni inte in i himmelriket.

Vad säger Jesus här? Han säger att vi inte får slå oss till ro med att ha en hög uppskattning av buden och sedan försöka leva efter dem så gott vi kan. Vi måste i vår efterlevnad av buden bli bättre än de bästa för att överhuvud taget få en chans att komma in i himmelriket. De bästa på den tiden var de skriftlärdas och fariséerna. De skriftlärdas var en yrkesgrupp. De hade fått en lång utbildning, inte bara i det vi kallar för Gamla Testamentet utan de skulle också känna till och tillämpa äldre utläggningar. Deras verksamhet var både religiös och juridisk. De fick inte ta betalt som skriftlärdas utan måste ha ett arbete vid sidan om. En skriftlärd hade ofta ett högt anseende. Han kallades "rabbi" och hade rätt att bära en lång och vid mantel. Fariséerna däremot var ett religiöst parti. Ordet farisé betyder "avskild". De hade avskilt sig från världen, för att leva helt för Gud. Från början var de en väckelserörelse, som ville bevara den judiska kulturen ren och öka dess livskraft inom folket. De ville in i minsta detalj förverkliga lagens krav. De var hängivna, pliktrogna, skötsamma. De var de allra bästa. Och nu säger Jesus att vi måste bli bättre än de bästa, för att överhuvud taget ha en chans att komma med i himmelriket. Inför dessa trons och gärningarnas giganter känner vi oss mycket små. Vi behöver nog ta fram nyckeln 5:3 igen. Det är den som öppnar himmelriket över de fattiga. När vi små svaga, som misslyckas gång på gång i vår kristendom och säkert måste få räknas som små, inte bara i himmelriket utan också på jorden, kommer inför honom som håller denna predikan, händer det något med oss. Himmelen öppnas över oss. Ett nytt liv föds in i oss (Joh 3:3). Och vi börjar se. Se på honom som har dött och uppstått för oss. Då kan en sång börja gnola inom oss: Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda (1 Petr 1:3). Jesus nöjer sig inte med den ytliga lydningen, där man tror att allt är bra bara man gör så gott man kan. Han vill hjälpa oss till "djuplydnaden", där hela vår varelse präglas av honom. Därför går han till korset, för att bära bort våra synder. Då kan vår inre bågare bli tömd och ren och helad. Därför sänder han sin Ande och fyller våra hjärtan med liv i överflöd (Joh 10:10). Och han säger att i Andens kraft kan vi leva lika rikt som han själv levde (se Joh 14:12).

"Se uppåt! Var beroende av mig", vill Jesus säga.

För Jesu skull är vi den himmelske konungens barn.

Kan vi någonsin bli något större?

De himmelrika är mycket små storheter.

Tänk på och begrunda:

Vad menas med att vi är "små storheter"?